

POSTANOWIENIE

Dnia 5 lutego 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel

w sprawie **E. T.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 5 lutego 2019 r.

wniosku skazanego o wznowienie postępowania, w którym zapadł prawomocny wyrok Sądu Apelacyjnego [...] z dnia 25 października 2016 r. (sygn. AKa [...]), na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej bezzasadności.

UZASADNIENIE

Skazany E. T. wniósł osobisty wniosek o wznowienie postępowania zakończonych wyrokami Sądu Apelacyjnego [...] z dnia 25 października 2016 r. (sygn. AKa [...]). W swoim wniosku kwestionuje ustalenia faktyczne i wnioski wyciągnięte z zebranego materiału dowodowego w jego sprawie. Wskazuje na mankamenty oceny wyników badań DNA noży, stanu zdrowia pokrzywdzonego przed inkryminowanym zdarzeniem, zeznań świadków czy poprawności np. opisu mieszkania. E. T. wniósł o uchylenie wyroków zapadłych w jego sprawie i uniewinnienie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Na podstawie art. 545 § 3 k.p.k. należało odmówić przyjęcia wniosku, bez wzywania skazanego do usunięcia jego braków formalnych. Wymieniony na wstępie przepis nakazuje podjęcie takiej decyzji wtedy, gdy z treści wniosku niepochoźącego od podmiotu fachowego wynika jego oczywista bezzasadność. W niniejszej sprawie zachodzi właśnie taka sytuacja. Trzeba zauważyć, że skazany

nie wskazuje w swoim piśmie żadnych nowych okoliczności, ani twierdzeń oraz nie zawiera ono żadnej argumentacji, która w jakikolwiek sposób byłaby powiązana z podstawami wznowienia postępowania. Zgodnie z art. 540 k.p.k. postępowanie karne podlega wznowieniu nie w razie zgłoszenia jakichkolwiek wątpliwości co do trafności zapadłego rozstrzygnięcia, ale wtedy, gdy nowe fakty lub dowody wiarygodnie podważają poczynione w sprawie istotne ustalenia faktyczne, to jest, gdy zachodzi wysokie prawdopodobieństwo, że po wznowieniu postępowania zapadnie orzeczenie odmienne od orzeczenia, które zostało wydane lub zaistniały w sprawie tzw. bezwzględne przyczyny odwoławcze. Na zaistnienie takich nowych faktów lub dowodów, czy też okoliczności opisanych w art. 439 k.p.k. skazany nie wskazał.

Zatem lektura pisma wnioskodawcy, pomimo uznania go formalnie za wniosek o wznowienie postępowania, nie pozwala na odnalezienie w nim jakichkolwiek argumentów za wznowieniem sprawy zakończonej nieprawomocnie orzeczeniem Sądu Apelacyjnego [...], o których mowa w art. 540 k.p.k. Skazany w swoim piśmie skierowanym do Sądu wyraża jedynie przekonanie o błędach popełnionych w związku ze sprawą. Nie jest to wystarczające dla wzruszenia prawomocnego wyroku.

Wobec powyższego należało odmówić przyjęcia przedmiotowego wniosku.